

vil komme til at udøve en væsentlig Indflydelse paa Overøvrighedernes Stilling. Det er ligeledes sandsynligt, maaskee vist, at den vil faae en temmelig betydelig Indflydelse paa Omfanget af Ministeriernes Forretninger og paa Ordningen af Forretningsgangen i Ministerierne; men jeg tør sige, at denne Indflydelse paa Underøvrigheden, Overøvrighederne og Ministerierne vil heller ikke blive uden Tilbagevirkning paa adskillige andre Embedsstillinger, f. Ex. Oppebørselsembederne. Det er meget sandsynligt, at Amtsforvalterne f. Ex. kunne efter en saadan Ordning, og navnlig naar det communale Liv mere udvikler sig, komme til at inbtage en ganske anden Stilling, maaskee blive communale Embedsmænd. Dermed staaer ogsaa andre Oppebørselsbestillingers Ordning i Forbindelse. Dette vil vist enhver kunne sige sig selv. Jeg har visselig mine Tanker om, hvorledes Meget af dette sandsynligviis vil kunne stille sig, men jeg vilde henfalde til den samme Feil, hvortil jeg troer, at de ærede Forslagsstillere have hengivet sig, naar jeg vilde indlade mig paa nærmere at detaljere dette. Jeg skal tilføje, at hvor fast min Overbeviisning end kan være om den Retning, hvori den administrative Reform maa gaae, og hvor meget jeg end troer at kunne støttes af Erfaringer, som jeg har haft Leilighed til at aamlie paa andre Steder, kunde det dog aldrig falde mig ind for Diebliffet at gjøre disse gjælfende eller troe, at der nu kunde tillægges dem objectiv Gyldighed, saalænge ikke Spørgsmaalet om, hvorledes Grundlovens § 71 skal gennemføres, er løst, — det er det første Punkt, hvorom alt Andet dreier sig. Førend den nedsatte Commission er færdig med sine Arbejder, førend Regjeringen har taget Resultatet af disse Arbejder under Overveelse og er kommen til det Resultat om, hvad den vil foreslaae Folke-repræsentationen, og førend Folkerepræsentationen dernæst har udtalt sig derom — førend den Tid er kommen, troer jeg, at man skal lade vor administrative Ret ligge rolig, som den er for Diebliffet, og indskrænke sig til at foretage enkelte Forbedringer, enkelte Desparveller og Reforme, som foreslaaes fra Regjeringens Side, eller hvorpaa Regjeringen kan

gaae ind, men ikke stille sig en større Opgave, end man magter at løse.

Efter hvad jeg har tilladt mig at udtale om Nødvendigheden af, at der findes en Samarbejden Sted mellem Regjeringen og Repræsentationen, naar et heldigt Resultat med Hensyn til Ordningen af vor administrative Ret skal kunne naaes, kunde det maaskee synes, at jeg maatte ansee det for heldigt, om dette Forslag til en parlamentarisk Commission maatte gaae over til at ende med, at der blev nedsat en blandet Commission, bestaaende deels af Medlemmer, indsatte af Regjeringen, og deels af Medlemmer fra Rigsdagens tvende Afdelinger; men jeg skal dog for at forebygge Misforstaaelser med Hensyn til mit Standpunkt i Sagen ikke tilbageholde, at jeg ogsaa vil ansee en saadan blandet Commissions Nedsættelse for urigtig, fordi en saadan, skjøndt den ganske vist ikke vilde støde paa den Art Vanskeligheder, som en reent parlamentarisk Commission vilde, dog meget snart vilde komme til det Resultat, at den ikke med Held kunde fremme sin Opgave, førend Grundlovens § 71 er gennemført, det vil sige, hvis man ikke opgiver at gennemføre § 71. Skjøndt der er gaaet saamange Aar hen, inden det er lykkedes at gennemføre denne Paragraph, maa det dog forudsættes, at dette er Opgaven, ligesom den Commission, der er nedsat i dette Diemed, vistnok vil fremme sit Arbejde saaledes, at Ordningen af vor administrative Ret ikke kan siges at være udsat paa ubestemt og ubestemmelig Tid, om den end udsættes, indtil denne Commission er færdig.

Hvad jeg her har tilladt mig at udtale, er først og fremmest paa mine egne Begne, men jeg har dog Grund til at troe, at mine Ansuelser i det Væsentlige deles af mine fire Herrer Medlemmer i Lønningssubvalget, til hvilke jeg forøvrigt skal overlade selv at tilføje og rette, hvad de maatte finde Anledning til, i de Bemærkninger, som jeg har fremsat. Sluttelig skal jeg kun bemærke, at jeg tidligere har haft den Ansuelse, at der, da Lønningssubvalgets Standpunkt som af mig betegnet for Diebliffet har været det, at vi ikke have kunnet fremme noget af de os forelagte Lovforslag saavidt, som vi havde kunnet ønske, kunde synes at være